

Press Book 01.02.2016 – 19.03.2016

Dumping social - La commissaire Thyssen et le secrétaire d'Etat Tommelein étalent leurs divergences

Belga,
Vr. 18 Mar. 2016, Pagina 0

(BELGA) = La commissaire européenne pour l'emploi, les affaires sociales, les compétences et la mobilité des travailleurs, Marianne Thyssen, a répété vendredi son opposition, pour des raisons de tracasseries administratives, à l'idée d'une perception des cotisations de sécurité sociale des travailleurs détachés dans le pays dans lequel ils opèrent. Le secrétaire d'Etat à la Lutte contre la fraude sociale, Bart Tommelein, est pour sa part partisan d'une telle solution, la seule selon lui qui permette de s'assurer que les cotisations sociales sont effectivement acquittées.

Les deux éminences ont participé vendredi à un débat au parlement du Benelux réuni dans l'hémicycle du parlement flamand.

Le parlement du Benelux, le conseil nordique (représentants des pays scandinaves) et l'assemblée baltique (assemblée des pays baltes) ont signé vendredi au parlement flamand une déclaration d'intention sur l'approche du dumping social et la fraude au détachement.

Belga ■

Thyssen en Tommelein oneens over inning RSZ-bijdragen gedetacheerd personeel (2)

Belga,
Vr. 18 Mar. 2016, Pagina 0

(BELGA) = Europees Commissaris Marianne Thyssen blijft erbij dat het innen van de RSZ voor gedetacheerde werknemers in het land waar ze aan de slag gaan, geen goed idee is. Dat zou immers een administratieve nachtmerrie zijn. Staatssecretaris voor de strijd tegen sociale fraude Bart Tommelein is het daarmee oneens. De inning in het werkland is voor hem de enige manier om zeker te zijn dat gedetacheerde werknemers hun sociale zekerheid betalen.

Het Benelux-parlement, de Noordse Raad en de Baltische Assemblée ondertekenen vrijdag in het Vlaams parlement een intentieverklaring over de aanpak van sociale dumping en detacheringfraude. In de loop van de namiddag vindt een politiek debat plaats, voorafgegaan door toespraken van onder meer Europees Commissaris Thyssen en staatssecretaris Tommelein.

Thyssen lanceerde onlangs haar voorstel om de Europese regels rond gedetacheerde werknemers te moderniseren. Het gaat om personeel dat door zijn bedrijf tijdelijk naar het buitenland wordt gestuurd om er te gaan werken. Volgens Tommelein mag de eurocommissaris nog verder gaan. Zo blijft de Open Vld'er voorstander van de inning van de sociale zekerheid in het werkland om die nadien door te storten naar het land van herkomst. Of van een databank waarin voor elke gedetacheerde, de geïnde bijdragen bekend worden gemaakt aan de inspectiediensten van de andere lidstaten.

"Willen we echt dat een loodgieter uit Maastricht die voor vier maanden op een werf in Luik werkt, zich eerst moet aansluiten bij een Belgische sociale zekerheidskas?", stelde Thyssen. "Willen we dat de Nederlandse diensten voor elke Pool of Roemeen die voor enkele maanden in Nederland komt werken, sociale bijdragen moeten innen bij de werkgever in Polen of Roemenië, om die daarna door te storten aan de sociale zekerheidsinstanties in Polen of Roemenië? En hoe zal die Nederlandse administratie zich ervan verzekeren de juiste bedragen te innen?"

De commissaris merkte op dat de meeste detacheringen gebeuren tussen buurlanden, met gelijkaardige sociale bijdragen en even effectieve inningssystemen. "Waarom zouden we dan al die administratieve rompslomp creëren? Dat gaat lijnrecht in tegen ons doel van administratieve vereenvoudiging en een efficiënte interne markt."

Tommelein, die even later het woord kreeg, blijft bij zijn standpunt. "De oorspronglanden moeten beseffen dat er beter gecontroleerd moet kunnen worden, zoniet zal het principe van detachering zelf steeds meer op de helling komen te staan. En dit zou niet goed zijn voor de economische ontwikkeling van Europa, zowel in Oost- als West-Europa."

De staatssecretaris pleit er ook voor dat detacheringen in fraudegevoelige sectoren, zoals de bouw en de schoonmaaksector, tot zes maanden te beperken. Dat zou betere controle mogelijk maken. En als er sprake is van fraude, dan kan die veel sneller opgespoord en gestopt worden, aldus Tommelein.

Hij pleit ook voor een betere procedure voor A1-attesten, om als werkgever

iemand in het buitenland aan de slag te laten gaan. Die moeten voor Tommelein een bindende voorwaarde worden voor tewerkstelling in een andere Europese lidstaat. Voorts breekt de staatssecretaris een lans voor een betere Europese bemiddelingsprocedure. Als inspectiediensten niet binnen een bepaalde termijn antwoorden, dan zou het A1-atteest niet geldig mogen zijn.

Belga ■

BMS : Meer dan 168.000 patiënten steken jaarlijks de grens over voor behandeling in het buurland

Belga,
Vr. 18 Mar. 2016, Pagina 0

BMS : Meer dan 168.000 patiënten steken jaarlijks de grens over voor behandeling in het buurland

===== niet-redactionele mededeling =====

BELGIUM 18/03 (BELGAMEDIASUPPORT) =

Benelux-rapport geeft uniek beeld van grensoverschrijdende patiëntenstromen

Uit een recent onderzoeksrapport van het Secretariaat-Generaal van de Benelux Unie, blijkt dat minstens 168.177 patiënten jaarlijks de grens oversteken voor behandeling in een ander Benelux-land, Duitsland of Frankrijk. Dit zowel voor geplande als ongeplande zorg. Het reële aantal is wellicht nog groter. Dit Benelux-onderzoek geeft voor de eerste keer in regionaal en Europees verband een samenhangend beeld van de grensoverschrijdende patiëntenstromen.

Meer dan 168.000 patiënten steken jaarlijks de grens over voor behandeling in het buurland

Benelux-rapport geeft uniek beeld van grensoverschrijdende patiëntenstromen

Uit een recent onderzoeksrapport van het Secretariaat-Generaal van de Benelux Unie, blijkt dat minstens 168.177 patiënten jaarlijks de grens oversteken voor behandeling in een ander Benelux-land, Duitsland of Frankrijk. Dit zowel voor geplande als ongeplande zorg. Het reële aantal is wellicht nog groter. Dit Benelux-onderzoek geeft voor de eerste keer in regionaal en Europees verband een samenhangend beeld van de grensoverschrijdende patiëntenstromen.

Uniek onderzoeksrapport

Het Benelux-secretariaat becijferde in 2015 de grensoverschrijdende patiëntenstromen in de regio. Deze informatie is belangrijk voor de doorstroming van gezondheidsinformatie over de grens, bijvoorbeeld in het kader van e-health. Bij internationale databronnen (zoals Eurostat) zijn geen vergelijkbare of volledige data over patiëntenstromen tussen de Benelux-landen of tussen andere Europese landen beschikbaar. Het Benelux-secretariaat bracht informatie van zorgverzekeraars en overheden in de Benelux-landen samen. Het is voor de eerste keer dat grensoverschrijdend patiënten verkeer in de Benelux en met aangrenzende landen Frankrijk en Duitsland in een samenhangend beeld wordt weergegeven.

Resultaten Benelux-rapport

De meest opmerkelijke tendensen uit het rapport:

Van de minstens 168.177 patiënten, die jaarlijks in het buurland worden verzorgd, gaat de grootste stroom (92.765 patiënten) naar België. Meer dan de helft hiervan zijn Nederlanders (55.714) die zich in België laten behandelen, gevolgd door Fransen (25.994) en Luxemburgers (7.530).

De tweede grootste patiëntenstroom vanuit de Benelux (49.975 patiënten) gaat richting Duitsland. Het merendeel zijn Nederlandse patiënten, ongeveer 26.241, gevolgd door de Belgen (18.611) en Luxemburgers (5.123).

De derde grootste grensoverschrijdende patiënten stroom heeft als bestemming Frankrijk. Hierbij zijn de Belgen koplopers (7.123), gevolgd door Nederlanders (1.997) en Luxemburgers (1.242).

Uit verdere analyse blijkt ook dat het reële aantal patiënten dat de grens oversteekt voor een behandeling in een ander Benelux-land, Frankrijk of Duitsland wellicht nog veel hoger is en dit naar de toekomst eerder zal toenemen.

Redenen voor grenzeloze verzorging

De beslissing van patiënten om de grens over te steken voor geneeskundige verzorging zijn divers en hangen samen met de kwaliteit van de geboden zorg, de beschikbaarheid ervan, de nabijheid (geografisch maar ook cultureel) en het kostenplaatje. Ook zijn patiënten steeds beter geïnformeerd en gaan ze op zoek naar de beste prijs-kwaliteitverhouding van een behandeling. Voor burgers in de grensregio's is grensoverschrijdende zorg steeds meer een realiteit.

Beleidsaanbevelingen

De resultaten van het rapport tonen voor de Benelux-samenwerking aan dat er door de Benelux-landen verder dient geïnvesteerd te worden in grensoverschrijdende gezondheidszorg. Door het wegwerken van barrières kan de toegankelijkheid en de kwaliteit van het zorgaanbod geoptimaliseerd en het vrij verkeer van patiënten gestimuleerd worden. Het Benelux-secretariaat richt dan ook volgende aanbevelingen aan de regeringen:

-De medische voorzieningen (vooral gespecialiseerde behandelingen) tussen de landen beter op mekaar afstemmen,

-Grensoverschrijdende projecten in de gezondheidszorg stimuleren (vooral in de grensgebieden),

-Patiënten beter informeren over de mogelijkheid om behandeld te worden in het buurland,

-Databanken van patiëntengegevens met elkaar verbinden tussen de Benelux-landen,

-Delen van real-time verzekeringsinformatie,

-Meer onderzoek en gegevensverzameling over grensoverschrijdende zorg.

Door zo nog sterker in te zetten op dit thema kunnen de Benelux-landen voortrekker worden op vlak van grensoverschrijdende gezondheidszorg binnen de Europese Unie.

Link naar het Benelux-rapport: <http://bit.ly/1Uam5tP>

Nick Van Haver,

Email: N.VanHaver@Benelux.int Phone: +32 2 519 38 30 Fax:

Related Links:

<http://prs.belgamediasupport.be//61582>

<http://prs.belgamediasupport.be//61581>

Belga is niet verantwoordelijk voor de inhoud van bovenstaande mededeling

Belga ■

La Belgique soigne près de 93.000 patients des pays limitrophes (étude)

Belga,
Vr. 18 Mar. 2016, Pagina 0

(BELGA) = Au moins 168.177 patients du Benelux, d'Allemagne et de France traversent chaque année la frontière de leur pays pour recevoir des soins dans un autre de ces pays, ressort-il d'un rapport du Secrétariat général de l'Union Benelux publié vendredi. La Belgique accueille la plus grande part de ces patients transfrontaliers: 92.765, d'après les chiffres disponibles pour l'année 2015.

L'ampleur réelle des flux de patients transfrontaliers est probablement bien plus élevée, précise l'étude. Mais, selon ses auteurs, c'est la première fois que le phénomène est évalué à l'aide de données chiffrées, issues des assureurs-maladie et des autorités des pays du Benelux.

Parmi les 92.765 patients qui se rendent en Belgique, plus de la moitié proviennent des Pays-Bas (55.714). Les autres sont principalement Français (25.994) et Luxembourgeois (7.530).

Le deuxième plus gros flux de patients depuis le Benelux va vers l'Allemagne (49.945 patients). Ici encore, les Néerlandais sont en tête, avec environ 26.241 patients, suivis des Belges (18.611) et des Luxembourgeois (5.123).

Le troisième flux a pour destination la France. Les Belges sont ici les premiers concernés (7.123), suivis des Néerlandais (1.997) et des Luxembourgeois (1.242).

"Les raisons qui poussent les patients à traverser la frontière pour recevoir des soins médicaux sont diverses et liées à la qualité des soins proposés, à leur disponibilité, à la proximité (géographique mais aussi culturelle) et au coût. Par ailleurs, les patients sont de mieux en mieux informés et recherchent le meilleur rapport qualité-prix d'un traitement", observe le rapport.

Alors que la plupart des experts s'attendent à une augmentation de ces flux à l'avenir, la publication du Benelux plaide pour davantage d'investissements dans les soins de santé transfrontaliers et la suppression des barrières existantes.

ATTENTION USERS: Le communiqué sur lequel est basée cette dépêche peut être consulté dans son intégralité via Belga Media Support.

Belga ■

Benelux wichtiger Vektor

Tageblatt,
Wo. 09 Mar. 2016, Pagina 3

Luxemburg hat am 1. Januar die Präsidentschaft des Benelux-Rats für ein Jahr übernommen: „Benelux bleibt neben der Großregion ein wichtiger Vektor der außenpolitischen Aktion. Mit gemeinsamen Positionen wollen die drei Länder ihr Gewicht in der EU stärken“, sagt Asselborn. Eine gemeinsame Position der drei Benelux-Länder habe einen Einfluss auf die EU-Entscheidungen. Gerade in einem auf 28 Mitglieder erweiterten Kreis der Mitgliedstaaten sei dieses geschlossene Auftreten wichtig. Jean Asselborn habe den Benelux-Partnern Belgien und Niederlande auch die Organisation einer Konferenz mit den Außenministern der baltischen Staaten und der Visegrad-Gruppe (Polen, Tschechien, Slowakei, Ungarn) vorgeschlagen. „Der luxemburgischen Präsidentschaft ist es wichtig, die Kontakte des Benelux-Rats mit anderen kleinen und mittleren Ländern der EU zu pflegen.“

L'autre combat après la mort

La Dernière Heure/Liège,
Di. 08 Mar. 2016, Pagina 24

Vivre le décès d'un proche est déjà une épreuve douloureuse. Mais quand s'ajoute au décès une lourdeur administrative, cela peut devenir plus pénible encore à supporter.

C'est ce que vivent pourtant régulièrement des familles qui doivent s'occuper d'un transfert de défunt entre la Belgique et la France.

À Liège, où résident de nombreuses familles françaises, ces soucis administratifs sont malheureusement souvent de mise. Ils se posent de la même manière pour les ressortissants allemands.

"Le problème est que rien n'a été prévu pour faciliter le retour des défunts dans leur pays d'origine. Les procédures sont compliquées et onéreuses", explique le député Paul-Olivier Delannois (PS). "Pour les pays signataires du traité de Strasbourg, dont la France et la Belgique font partie, le cercueil transitant d'un pays à l'autre doit être en zinc. En outre, le laissez-passer mortuaire est délivré par les autorités locales. Cela implique des démarches administratives lourdes et des coûts non négligeables".

Certaines mesures sont dictées par des raisons sanitaires. "Si cette mesure est compréhensible pour des raisons sanitaires lors d'un trajet relativement important, elle semble inappropriée pour un trajet qui n'excède pas quelques kilomètres dans les zones frontalières. C'est d'ailleurs pour cette raison que depuis 1963, une simple autorisation suffit pour que les corps de défunts traversent les frontières au sein du *Benelux*. Mais alors pourquoi rien n'est-il prévu pour les petits trajets entre la Belgique et la France ?" ajoute celui qui est aussi bourgmestre ff de Tournai, ville située à une dizaine de kilomètres de la frontière française.

Paul-Olivier Delannois s'est alors tourné vers Didier Reynders (MR), vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères et européennes. "Où en est-on dans le dossier aujourd'hui ? Avez-vous déjà analysé la contre-proposition donnée par nos voisins français ? Les régions et l'État fédéral se sont-ils déjà concertés sur cette problématique ?", demande le député.

Visiblement la France n'est pas pressée pour se pencher sur le dossier. Une proposition faite aux Français et datée d'avril 2014 n'a eu qu'un écho sous forme de contre-proposition... un an plus tard.

Elle est actuellement examinée par les Services publics fédéraux, Justice et Santé publique, les trois régions et la communauté germanophone.

"Afin de formuler une réponse commune à la contre-proposition française, mes services préparent maintenant une réunion de concertation, qui devrait avoir lieu dans les meilleurs délais. J'espère que nous pourrons avancer de manière plus consensuelle dans cette matière", avance Didier Reynders. "À un moment donné, il faudra bien aboutir à un certain nombre de choix concrets."

"J'espère que le bon sens va triompher. On parle souvent de l'Europe, mais je pense que ce sont des cas tout à fait concrets qui font que l'on y croit ou pas", conclut

Paul-Olivier Delannois.

Y. B.

Paul-Olivier Delannois voudrait que les choses évoluent en matière de rapatriement des défunts. dr

Les bombardiers russes de plus en plus près des frontières belges, comme les navires (2)

Belga,
Di. 08 Mar. 2016, Pagina 0

(BELGA) = En mer du Nord depuis plusieurs années, dans la Manche depuis peu, les bombardiers stratégiques russes s'aventurent de plus en plus près de l'espace aérien belge. Au point de provoquer une demi-boutade de la part du "patron" de la composante Air, le général-major Frederik Vansina: "un peu plus loin et on est à Coxyde".

Le chef d'état-major de l'armée de l'Air française, le général André Lanata, a confirmé mardi que deux de ses avions de chasse - un Rafale et un Mirage 2000 - avaient intercepté le 17 février deux bombardiers lourds Tupolev Tu-160 ("Blackjack" dans la terminologie de l'Otan) au-dessus de la Manche, près des côtes françaises.

"Ces bombardiers ont décollé de Russie, ont contourné la Norvège, les îles anglaises, ont été +pris en compte+ par (la chasse) anglaise (des Eurofighter Typhoon). Nous les avons pris en compte en Manche", a expliqué le général Lanata lors d'une rencontre avec l'Association des journalistes de défense (AJD).

"Ils sont restés dans les eaux internationales, ont fait demi-tour avant l'espace aérien français. Nous les avons accompagnés jusqu'à ce qu'ils remontent vers le nord", a-t-il ajouté.

L'interception est survenue à quelques dizaines de kilomètres au large du Touquet (nord de la France).

Les chasseurs français se sont ravitaillés en vol sur un avion ravitailleur anglais pour "maintenir la permanence de l'interception", a ajouté le général Lanata.

Selon ce dernier, ce genre de posture russe, le long des pays de l'Otan, reste assez rare même si elle vise à affirmer la présence russe face à l'Alliance atlantique.

En janvier 2015, deux Mirage 2000 et un Rafale français avaient déjà été mobilisés pour intercepter deux bombardiers russes Tu-95 Bear signalés au-dessus de la Manche.

La chasse néerlandaise est également régulièrement appelée à intercepter des bombardiers russes au-dessus de la mer du Nord, qui viennent frôler la limite de l'espace aérien néerlandais. Il s'agit la plupart du temps de Tu-95 ("Bear" pour l'Otan).

Ce qui a fait dire au commandant de la composante Air que "des avions militaires russes tournent en permanence autour de l'Europe", dans une interview publiée samedi par le journal 'De Standaard'.

Faisant référence à l'interception effectuée au large du Touquet, le général Vansina ajoutait: "un peu plus loin et on est à Coxyde". "Nous aurions alors dû les arrêter", soulignait-il.

Et dès l'an prochain, les Pays-Bas et la Belgique devraient assurer une surveillance conjointe et alternée de l'espace aérien des trois pays du *Benelux*, en vertu d'un traité

/ - unique en son genre - conclu entre les trois capitales et en cours de ratification.

Ce qui signifie que les F-16 belges pourraient alors être amenés, s'ils sont de permanence QRA ("Quick Reaction Alert"), à intervenir en cas d'arrivée de bombardiers russes s'approchant de l'espace aérien néerlandais par la mer du Nord, a confirmé mardi une source militaire informée.

Dans le cas d'avions militaires potentiellement hostiles, les interceptions se déroulent dans le cadre de la défense aérienne intégrée de l'Otan.

Les navires de guerre russes - dont un sous-marin en novembre dernier - ont également fait leur réapparition devant la côte belge, tout en demeurant dans les eaux internationales, lors de déplacements liés à la crise en Syrie, avait révélé en janvier un responsable de la marine, le capitaine de vaisseau Carl Gillis.

Au total, huit bâtiments (des frégates, des navires de ravitaillement et même un sous-marin de classe Kilo équipé de missiles de croisière) provenant de la flotte du nord de la marine russe sont passés depuis l'été dans la Manche, au large de la Côte, en direction de la Méditerranée, avait-il précisé dans une interview publiée par l'hebdomadaire 'Knack'.

Des tels déploiements russes n'avaient plus eu lieu depuis la fin de la Guerre froide, qui a suivi la chute du Mur de Berlin, en 1989.

Belga ■

Complicé le retour au pays...

Nord Eclair - Tournai,
Za. 05 Mar. 2016, Pagina 6

Le transfert transfrontalier des défunts entre la Belgique et la France est « une vieille problématique », vient de rappeler au Parlement fédéral et au ministre Didier Reynders en particulier le député-bourgmestre de Tournai Paul-Olivier Delannois.

« Vous le savez, de nombreux Français peuvent être hospitalisés en Belgique mais aussi y séjourner dans des maisons de repos. Le problème est que rien n'a été prévu pour faciliter le retour des défunts. Les procédures sont compliquées et onéreuses (...), le cercueil transitant d'un pays à l'autre doit être en zinc. Si cette mesure est compréhensible pour des raisons sanitaires lors d'un trajet relativement important, elle semble inappropriée pour un trajet qui n'excède pas quelques kilomètres dans les zones frontalières. C'est d'ailleurs pour cette raison que depuis 1963, une simple autorisation suffit pour que les corps de défunts traversent les frontières au sein du *Benelux*. Mais alors pourquoi rien n'est-il prévu pour les petits trajets entre la Belgique et la France ? J'ai appris que différentes démarches politiques ont été entreprises depuis 2010 afin de régler ce problème. Il semble qu'une convention bilatérale fasse actuellement l'objet de discussions au SPF Affaires étrangères », a dit M. Delannois.

Réponse du ministre des Affaires étrangères : « Le 11 avril 2014, la Belgique avait soumis un projet de traité à la France. Un an plus tard, une contre-proposition française nous a été adressée. Cette contre-proposition française est actuellement examinée en concertation avec les services publics fédéraux compétents. Afin de formuler une réponse commune à la contre-proposition française, mes services préparent une réunion de concertation dans les meilleurs délais. J'espère que nous pourrons avancer de manière plus consensuelle que dans d'autres dossiers. Sinon, nous serons évidemment bloqués avant de pouvoir répondre à nos collègues français (...) S'il le fallait, je proposerais à mon collègue français que l'on coordonne l'étape suivante. Il y aura en effet eu une proposition belge, une proposition française et une réaction belge », a expliqué M. Reynders.

L'Europe ? Du concret svp !

« On parle souvent de l'Europe », a conclu le député-bourgmestre ff de Tournai Paul-Olivier Delannois, « mais je pense que ce sont des cas tout à fait concrets qui font que l'on y croit ou pas. À Tournai, je puis vous assurer que c'est le genre de choses dont on entend parler, pas nécessairement dans le cas que je viens d'évoquer. Il en va de même en matière de police, de conventions à conclure avec l'État français en ce qui concerne les zones de secours, etc. Nous sommes tous ici convaincus par l'Europe, mais nous avons aussi besoin d'exemples concrets ».

A.D.

A.D. ■

Grenzen sluiten schadelijk voor Belgische economie

De Tijd,
Wo. 02 Mar. 2016, Pagina 9

Als de EU-landen hun onderlinge grenzen sluiten om de vluchtelingen tegen te houden, brengt dat bijzonder veel schade toe aan de Belgische economie, zegt de bank Morgan Stanley.

Als de Europese landen beslissen weer grenscontroles in te voeren, zou dat de Europese markt ondermijnen, de internationale handel hinderen en het toerisme schade toebrengen. Oost-Europa, de Baltische staten én de *Benelux*-landen zijn daarbij het meest kwetsbaar.

Dat zegt Morgan Stanley. De Amerikaanse zakenbank bouwt in haar rapport voort op eerdere studies van de Commissie, de Bertelsmann Stichting en France Stratégie. Morgan Stanley is pessimistischer dan de Commissie. Het schat de directe economische kostprijs van gesloten grenzen op 0,2 procent van het bruto binnenlands product.

Om te beginnen wordt transport duurder. Ieder uur extra wachttijd aan de grens kost de Europese economie jaarlijks 3,4 miljard euro aan verloren inkomsten voor vrachtvervoerders. Morgan Stanley schat dat grenscontroles de transportkosten met 5 procent doen stijgen, wat de bedrijfskasstroom (ebitda) van de transportsector met 2 procent doet dalen. Omdat veel bedrijven transport nodig hebben om goederen aan te voeren, zouden ook industriële bedrijven en warenhuizen hun bedrijfskasstroom met 2 procent zien dalen. Voorts zou het toerisme, dat goed is voor 2,5 procent van het bbp, een klap krijgen.

Grenzen bewaken kost ook geld: minstens 1,1 miljard euro per jaar. Maar Morgan Stanley ziet de grootste impact op de handel, die door grenscontroles met 10 tot 15 procent dreigt te dalen.

Door de grenzen te sluiten kan de handel in Europa met 15 procent krimpen. ■

Marieke Vervoort krijgt Beneluxprijs

Het Nieuwsblad/Regionaal: Vlaamse Ardennen - Gentse Rand,
Di. 01 Mar. 2016, Pagina 1

Rolstoelatelete Marieke 'Wielemie' Vervoort heeft in Wetteren de Benelux-prijs voor recht op toegang in de wacht gesleept. Tegelijk werd de plaatselijke vzw Canisha in de kijker gezet, als opleidingscentrum voor assistentiehonden, gesteund door Marieke.

Marieke Vervoort kreeg de prijs van de *Benelux* Interparlementaire Assemblee, het parlement van de *Benelux*. Het is een tweejaarlijkse prijs die voor de eerste keer werd uitgereikt. Marieke won goud en zilver op de Paralympische Spelen, werd drievoudig wereldkampioen en is wereldrecordhoudster in het wheelen (hardlopen voor rolstoelgebruikers, nvdr.).

"Haar zeldzame aandoening maakt haar leven tot een krachtmeting, maar ze verzet bergen en verlegt grenzen", zegt Kamerlid Maya Detiège (SPA), voorzitter van het *Benelux*-parlement. "Wielemie verdient alle respect, ook voor haar moed en openhartigheid rond euthanasie, een thema dat we in het parlement ook behandelden. We ijveren bovendien voor de erkenning van assistentiehonden, iets wat Marieke heel nauw aan het hart ligt."

"Geweldige eer"

Op de website van Marieke Vervoort en op die van de vzw Canisha staat uitgelegd wat zo'n hulphonden allemaal doen. Ze kunnen bijvoorbeeld koopwaar uit een rek nemen, aan de kassa betalen of helpen bij het aan- of uitkleden van de persoon die ze helpen. "In België, Nederland en Luxemburg zijn er wetten die voorschrijven dat die honden overal toegelaten moeten worden, maar vaak wordt hen nog de toegang geweigerd in restaurants, winkels, bussen of taxi's", aldus Detiège.

Het *Benelux*-parlement vraagt om de toepassing van dezelfde regels voor de toegang van assistentiehonden in de hele *Benelux*, ongeacht het land of de deelstaat waarin ze werden geattesteerd of waarin de instructeur van de honden werd erkend.

Dergelijke assistentiehonden worden opgeleid door de vzw Canisha, waarvan Vervoort de meter is. Canisha is gevestigd in de Kortewagenstraat in Wetteren-Ten-Ede. "Mijn fijne motoriek gaat achteruit en ik heb zo'n hond nodig", vertelt Vervoort. "Ik kocht een hond en ik kwam bij vzw Hachiko terecht. Daar vertelden ze mij dat ik die hond niet zelf kon opleiden en dus werd ik doorverwezen naar Canisha in Wetteren. Ik ontdekte er een heel familiale sfeer en dus besloot ik ook om dit goede doel te steunen. Het is een geweldige eer dat ik nu deze prijs in ontvangst mag nemen."

Proefproject

De vzw Canisha wil mensen met een beperking helpen door hen een goed opgeleide, hulpvaardige assistentiehond ter beschikking te stellen. Hun nieuwe baasjes krijgen met die honden ook wat extra autonomie en zelfredzaamheid. Dat bevordert ook hun reïntegratie in de maatschappij.

"We zijn nu bezig met een proefproject voor de opleiding van autismehonden", zegt

voorzitter Gerrit Martens. "Het proefproject richt zich op kinderen tussen 3 en 9 jaar met een zware vorm van autisme. We hopen ook hen te kunnen helpen met een hond."

JOHAN VAN BEVER ■

Meter van vzw Canisha in de prijzen

Het Laatste Nieuws/Gent-Wetteren-Lochristi,
Di. 01 Mar. 2016, Pagina 19

De rolstoelatlete Marieke 'Wielemie' Vervoort (36) heeft de Benelux-prijs voor recht op toegang voor assistentiehonden in de wacht gesleept. Tegelijk werd de vzw Canisha uit Wetteren, een opleidingscentrum voor assistentiehonden, in de kijker gezet.

Marieke Vervoort krijgt deze prijs van het Beneluxparlement. Het is een tweejaarlijkse prijs die nu voor de eerste keer werd uitgereikt. Zij ijvert ervoor dat assistentiehonden overal toegelaten worden.

"Er moet een uniforme wetgeving komen voor de erkenning van deze assistentiehonden, die van belang zijn voor blinden, doven, mensen met autisme en rolstoelgebruikers. Al te vaak worden deze honden de toegang geweigerd in restaurants, taxi's of vliegtuigen. Zij moeten toegang krijgen niet alleen in de Benelux en Europa, maar over de hele wereld", zegt Maya Detiège, voorzitter van het Beneluxparlement.

Vzw Canisha leidt de assistentiehonden op. Marieke is het gezicht van de organisatie. "Een bijzondere eer om deze prijs te krijgen. De erkenning van assistentiehonden is uitermate belangrijk", zegt de atlete. (DVL)

Wielemie krijgt Benelux Prijs

Het Laatste Nieuws *,
Di. 01 Mar. 2016, Pagina 17

Rolstoelatelete Marieke Vervoort (36), alias Wielemie, heeft in Wetteren de allereerste Benelux Prijs van het Benelux Parlement gekregen voor haar tomeloze inzet voor de erkenning van assistentiehonden.

Het *Benelux* Parlement bestaat uit 49 parlementsleden, onder wie 21 Nederlanders, 21 Belgen en 7 Luxemburgers. Zij verschaffen hun regeringen adviezen over grensoverschrijdende wetgevingen. "Er moet een uniforme wetgeving komen voor de erkenning van deze levensbelangrijke assistentiehonden voor blinden of doven, mensen met autisme en rolstoelgebruikers. Al te vaak wordt deze honden de toegang geweigerd in restaurants, taxi's of vliegtuigen. Het recht op toegang van deze honden moet een plicht worden. Niet alleen in de *Benelux* en Europa, maar overal ter wereld. Marieke ijvert al jaren voor deze wetgeving", aldus Maya Detiège, voorzitter van het *Benelux* Parlement. Wetteren is ook de thuisbasis van de vzw Canisha. Deze organisatie leidt assistentiehonden op en Marieke is het gezicht van de organisatie. "Het is een bijzondere eer om deze prijs te krijgen. De erkenning van assistentiehonden is uitermate belangrijk", aldus de atlete. (DVL)

Marieke Vervoort reçoit le prix Benelux

La Dernière Heure*,
Di. 01 Mar. 2016, Pagina 18

L'athlète para-olympique Marieke Vervoort a reçu, ce lundi, le prix parlement *Benelux* pour son engagement constant en faveur des chiens d'assistance. La récompense lui a été remise dans les locaux de l'association pour chiens d'assistance Canisha, à Wetteren. "Je suis très honorée de recevoir ce prix", a commenté la sportive qui souffre d'une dystrophie musculaire progressive et qui reçoit depuis huit ans beaucoup d'aide de son chien Zenn.

L'athlète para-olympique Marieke Vervoort reçoit le prix Benelux

Belga,
Ma. 29 Feb. 2016, Pagina 0

(BELGA) = L'athlète para-olympique Marieke Vervoort a reçu lundi le prix parlement *Benelux* pour son engagement constant en faveur des chiens d'assistance.

L'award lui a été remis dans les locaux de l'association pour chiens d'assistance Canisha, à Wetteren.

"Je suis très honorée de recevoir ce prix", a commenté la sportive qui souffre d'une dystrophie musculaire progressive et qui reçoit depuis huit ans beaucoup d'aide de son chien Zenn. "L'élevage d'un chien tel que celui-ci est très onéreux. Des subventions de l'Etat seraient opportunes pour des organisations telles que Canisha."

"En Belgique, je remarque que les chiens d'assistance sont davantage acceptés qu'avant dans les espaces publics. On va dans le bon sens en Europe", se réjouit Marieke Vervoort.

"Le parlement *Benelux* demande que les mêmes règles soient appliquées partout dans les trois pays. La Belgique, les Pays-Bas et le Luxembourg ont tous des lois qui prévoient que les chiens d'assistance soient admis dans les espaces publics. Mais souvent, l'accès leur est refusé dans les restaurants, les magasins, etc.", a regretté Maya Detiège (SPA), l'actuelle présidente du conseil consultatif *Benelux*, qui remet pour la première fois un prix apolitique.

Belga ■

Beneluxparlement zet Marieke Vervoort in de bloemetjes

Belga,
Ma. 29 Feb. 2016, Pagina 0

(BELGA) = Rolstoelatlete Marieke Vervoort heeft maandag in Wetteren de Prijs van het Beneluxparlement ontvangen voor haar onafgebroken inzet voor assistentiehonden.

De award werd overhandigd bij Canisha, de vzw die assistentiehonden ter beschikking stelt van mensen met een beperking. "Ik ben heel erg vereerd met deze prijs", zei rolstoelsprintster Vervoort, die aan een progressieve spierziekte lijdt en heel wat hulp krijgt van haar hond Zenn. "Al acht jaar is mijn hulphond er voor mij. Zenn helpt me bijvoorbeeld in winkels om producten uit de rekken te halen. De opleiding van zo'n hond is een dure aangelegenheid. Overheidssubsidies zouden dan ook welkom zijn voor organisaties als Canisha. Dankzij hulphonden worden mensen met een beperking meer zelfstandig, waardoor ze minder beroep moeten doen op een PAB-assistent."

"In de publieke ruimtes in België merk ik dat assistentiehonden steeds meer aanvaard worden. Vroeger was dat wel anders. Op stages in Spanje ben ik al vaak gevraagd een restaurant te verlaten omdat Zenn erbij is."

"Toch kan ik stellen dat men in Europa wel op de goede weg is", stelde de tweevoudige Paralympiër van het Jaar. "Vorig jaar op het WK in Doha (waar Vervoort drie wereldtitels behaalde, nvdr.) moest men helemaal niets hebben van Zenn. In Qatar is een hond immers een onrein dier."

Het Beneluxparlement reikte voor het eerst geen politieke award uit, maar een Beneluxprijs. "Mensen met een internationale uitstraling, die iets doen waarmee ook wij bezig zijn, willen we in de bloemetjes zetten", aldus Maya Detiège (SPA), huidig voorzitter van het Beneluxparlement. "Marieke Vervoort, onder meer als meter van Canisha, behoort zeker tot die categorie."

"Naast het recht op toegang van assistentiehonden, vraagt het Beneluxparlement dat dezelfde regels voor de toegang van assistentiehonden in de hele *Benelux* zouden gelden", vervolgde Detiège. "België, Nederland en Luxemburg hebben allemaal wetten die voorschrijven dat assistentiehonden in publieke ruimtes moeten worden toegelaten. Maar vaak worden ze nog de toegang geweigerd in restaurants, winkels, enzovoort. Wij vinden dat dat echt niet meer kan."

Belga ■

BMS : Protocole modifiant la convention Benelux en matière de propriété intellectuelle

Belga,
Wo. 24 Feb. 2016, Pagina 0

BMS : Protocole modifiant la convention *Benelux* en matière de propriété intellectuelle

===== communication non-rédactionnelle =====

BELGIUM 24/02 (BELGAMEDIASUPPORT) =

Source:

Service de presse de Didier Reynders, Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères et européennes, chargé de Beliris et des Institutions culturelles fédérales

Sur proposition du ministre des Affaires étrangères Didier Reynders, le Conseil des ministres a approuvé un avant-projet de loi portant assentiment au protocole modifiant la convention *Benelux* en matière de propriété intellectuelle.

Grâce à ce protocole, fait à Bruxelles le 21 mai 2014, les entreprises pourront désormais s'adresser à la Cour de justice *Benelux* pour les litiges relatifs aux marques et dessins ou modèles, plutôt qu'aux tribunaux nationaux. La Cour de justice *Benelux* est une juridiction internationale qui a été instituée pour promouvoir l'égalité dans l'application de la réglementation *Benelux*.

Sur le territoire *Benelux*, le droit des marques, dessins et modèles est régi de manière uniforme par la convention *Benelux* en matière de propriété intellectuelle (CBPI) du 25 février 2005. Cette convention a confié l'enregistrement des marques et dessins ou modèles à l'Office *Benelux* de la propriété Intellectuelle (ci-après l'OBPI), dont le siège est situé à La Haye. Chaque année, plus de 20.000 entreprises déposent leur marque auprès de l'Office *Benelux* en suivant une procédure simple, rapide et peu coûteuse. Pour 240 euros environ, la marque est enregistrée et protégée pendant dix ans sur le territoire du *Benelux*.

Cependant, si un déposant n'est pas satisfait d'une décision de l'OBPI, par exemple en cas de refus d'enregistrement de sa marque, il doit introduire un recours en justice. Jusqu'à présent, le recours devait être porté devant une des trois cours d'appel, à La Haye, à Bruxelles ou à Luxembourg. En conséquence, chaque pays a développé sa propre jurisprudence et les jugements divergent parfois fortement entre les trois pays. Les utilisateurs sont donc confrontés à différentes procédures et interprétations en fonction du pays où ils entament une action en justice. En outre, le délai de traitement de ces affaires varie également selon les pays.

Grâce au nouveau protocole, les entreprises pourront désormais s'adresser à une seule juridiction centrale, la Cour de justice *Benelux*, pour tous les recours contre les décisions de l'Office *Benelux*. Une jurisprudence uniforme permettra d'améliorer la sécurité juridique et la protection des entrepreneurs. Une procédure judiciaire plus simple et plus rapide permettra de raccourcir les délais de traitement des recours et

entraînera une économie de temps et d'argent pour les entreprises.

Date de publication:

Jeu, 18/02/2016 (Toute la journée)

--,

Email: info@residencepalace.be Phone: - Fax:

Related Links:

<http://prs.belgamediasupport.be//60471>

Belga n'est pas responsable du contenu du communiqué ci-dessus

Belga ■

ce qui fait avancer le Benelux, comme l'UE, ...

Le Quotidien,
Di. 23 Feb. 2016, Pagina 5

ce qui fait avancer le *Benelux*, comme l'UE, c'est une communauté forte d'intérêts, traduite par une volonté politique très forte», déclare Rolf Falter, historien et écrivain belge, rappelant que ce sont les politiciens qui, affrontant alors l'opposition des technocrates, ont posé les premières pierres pour réunir les trois pays en 1944 sous une union douanière.

Mais aujourd'hui, si le « *Benelux* va très bien », l'état de l'UE est pour le moins préoccupant, clame Jean Asselborn. « L'Europe traverse une de ses plus grandes crises, et les défis sont multiples : lutte contre le terrorisme, crise financière, crise des migrants... Face aux tentations du repli nationaliste, il faut réaffirmer que l'UE reste la meilleure réponse aux défis d'aujourd'hui. »

Thomas Antoine, ambassadeur du Royaume de Belgique au Luxembourg, rappelle ce qui fait la force du *Benelux* : « La psychologie partagée du *Benelux*, c'est de savoir qu'il n'y a pas de solution qui ne soit transfrontalière. On ne répondra pas aux défis sans penser au-delà de la frontière. Je cite Robert Schuman, qui a dit "qu'il faut ôter aux frontières leur côté pernicieux". Et c'est ce que le *Benelux* essaie de faire, je crois. »

Le *Benelux* au top, l'UE en berne

LE CHIFFRE Au sein du Benelux vivent 28,5millions ...

Le Quotidien,
Di. 23 Feb. 2016, Pagina 5

LE CHIFFRE Au sein du Benelux vivent 28,5millions de personnes sur une superficie terrestre totale de 74654 km², soit 5,6% de la population de l'Union européenne. Au cours des dernières années, la population du Benelux s'est surtout accrue grâce à un solde migratoire positif. La croissance démographique du Benelux est ...

LE CHIFFRE

Au sein du *Benelux* vivent 28,5millions de personnes sur une superficie terrestre totale de 74654 km², soit 5,6% de la population de l'Union européenne.

Au cours des dernières années, la population du *Benelux* s'est surtout accrue grâce à un solde migratoire positif. La croissance démographique du *Benelux* est estimée à 10% entre 2013 et 2060.

Sur la base du produit intérieur brut (PIB) par habitant, le *Benelux* occupe une position élevée en termes de prospérité

(36000 euros/habitant). Bien que la croissance économique du *Benelux* ait chuté pendant la crise économique de 2009 -3,4% du PIB en moyenne), elle se redresse lentement depuis lors.

Les pays *Benelux* sont des partenaires commerciaux importants les uns pour les autres. Ainsi, les Pays-Bas et la Belgique font partie des cinq premiers partenaires commerciaux du Luxembourg, la Belgique est le deuxième partenaire commercial des Pays-Bas, et les Pays-Bas sont le deuxième partenaire commercial de la Belgique. La part du *Benelux* dans le volume des échanges

commerciaux intérieurs entre les États membres de l'UE représente 16,6% des importations totales et 22,7% des exportations totales.

Le *Benelux* occupe ainsi la deuxième place en matière d'importation dans le commerce intra-UE, et la première en matière d'exportation.

28,5

Le Benelux est un accord de coopération intergouvernementale ...

Le Quotidien,
Di. 23 Feb. 2016, Pagina 5

Le *Benelux* est un accord de coopération intergouvernementale entre la Belgique, les Pays-Bas et le Luxembourg.

Pendant la Seconde Guerre mondiale, les gouvernements des trois pays ont décidé de collaborer ensemble plus étroitement. C'est donc en 1944 que le *Benelux* a vu le jour, comme union douanière. En 1958, la Belgique, les Pays-Bas et le Luxembourg font un pas supplémentaire avec la signature du «Traité instituant l'Union économique du *Benelux*», impliquant un élargissement et un approfondissement de la coopération économique. Le 17 juin 2008, un nouveau Traité *Benelux* est signé et entre en vigueur le 1er janvier 2012; c'est l'«Union *Benelux*».

Né en 1944

Benelux : «Nous serons ambitieux»

Le Quotidien,
Di. 23 Feb. 2016, Pagina 5

Le coup d'envoi de la présidence luxembourgeoise du Benelux a été donné hier à l'abbaye de Neumünster. Jean Asselborn, président du Comité de ministres Benelux, a dévoilé son plan pour 2016.

Le Grand-Duché s'efforcera de mettre en pratique ses valeurs fondamentales: fiabilité, dynamisme, ouverture », promet en introduction le ministre luxembourgeois des Affaires étrangères, Jean Asselborn, remerciant au passage la Belgique pour son «travail précieux» lors de la précédente présidence.

Après la Belgique, le Luxembourg reprend en effet cette année la présidence du Comité de ministres *Benelux*. Le ministre a ainsi présenté hier son plan 2016, qui détaille les actions concrètes que la Belgique, les Pays-Bas et le Luxembourg souhaitent entreprendre ensemble dans les prochains mois. Des projets «concrets», insiste Jean Asselborn : « Le Luxembourg souhaite se montrer ambitieux, en mettant l'accent en particulier sur trois secteurs. »

Mobilité et sécurité

Au total, le *Benelux* compte 37 % des travailleurs frontaliers de l'UE (300 000 personnes), dont 170 334 à destination du Luxembourg. Des flux qui posent de vrais défis de mobilité et de sécurité, étant donné le contexte actuel, remarque le ministre, qui évoque plusieurs projets de coopération, notamment en matière de soin transfrontalier, de mobilité de l'emploi, de coopération policière afin de prévenir et de lutter contre le radicalisme et le terrorisme... Et « la politique *Benelux* en matière d'asile et de migration sera intensifiée ».

Environnement

La présidence luxembourgeoise abordera de manière «renforcée» les questions liées au changement climatique, à la protection de l'environnement au sein du *Benelux*.

La gestion transfrontalière des déchets et la transition vers l'économie circulaire (la lutte contre le gaspillage) seront deux axes importants. Le ministre évoque aussi le développement des transports intelligents et durables.

Marché intérieur

« L'accomplissement du marché intérieur est et reste une priorité absolue », déclare le ministre. Objectif : « Permettre aux entreprises et aux citoyens de profiter au mieux d'un véritable marché unique *Benelux*. » Une série de mesures « s'impose donc en matière, notamment, du commerce de détail et du commerce électronique », et, « quand c'est possible », de réduire les charges administratives pesant sur les entreprises. Le Luxembourg s'engagera aussi à poursuivre « la coopération en matière d'énergie et de transport ».

Concernant ce dernier secteur, « des initiatives sont nécessaires, notamment au niveau des chemins de fer. Ceux qui viennent en train de Bruxelles comprennent

l'importance de ce projet: on met deux heures pour faire Luxembourg-Paris, et plus de trois heures pour Luxembourg-Bruxelles », grince le ministre, avec l'approbation de l'auditoire belge...

De notre journaliste ■

Luxemburg übernimmt Benelux-Vorsitz

Letzebuenger Journal,
Di. 23 Feb. 2016, Pagina 11

Luxemburg Gerade erst hat Luxemburg die EU-Ratspräsidentschaft - erfolgreich - hinter sich gebracht, schon folgt der nächste Vorsitz, nämlich die Präsidentschaft der *Benelux*-Union. Offiziell eingeleitet wurde die Präsidentschaft gestern Nachmittag in der Abtei Neumünster, wo Außenminister Jean Asselborn (auf unserem Bild mit dem Generalsekretär der *Benelux*-Union, Jan van Laarhoven) erst die Prioritäten des luxemburgischen *Benelux*-Vorsitzes vorstellte, ehe ein Rundtischgespräch zur Kooperation der *Benelux*-Länder in Europa stattfand. LJ

Verdeelde EU moet wachten op Britten

Het Financieele Dagblad,
Ma. 22 Feb. 2016, Pagina 2

De Britse premier David Cameron heeft zijn deal over een nieuwe 'regeling' met de EU. Of dat überhaupt een rol zal spelen bij het referendum over het Britse lidmaatschap, is een open vraag die levensgroot boven het beraad in Brussel hing.

Het verklaart de tegenzin waarmee veel andere regeringen zich in deze malle molen hebben gewaagd. Terwijl de EU van alle kanten onder druk staat en andere problemen schreeuwen om een oplossing, moesten de leiders hun tijd en energie steken in een politiek probleem dat Cameron zich op de hals heeft gehaald.

Gelet op de bedreigingen die uitgaan van Rusland en Isis zou het natuurlijk rampzalig zijn als het Verenigd Koninkrijk, met al zijn economische, politieke en militaire macht, de EU vaarwel zou zeggen. Daarom moeten we duimen dat de Britse kiezers in juni hun verstand gebruiken.

Maar om dat gegeven te misbruiken om — soms bizarre — concessies af te dwingen van de EU-partners is beneden alle peil. Een kwart procent van de Britse kinderbijslag gaat naar kinderen in een andere lidstaat. Iedereen kan voorspellen dat indexering naar plaatselijke kosten voor levensonderhoud duurder uitvalt dan de £ 20 mln die Her Majesty's Revenue and Customs hier jaarlijks aan kwijt is. Om die reden verdient Cameron eigenlijk een stevige afstraffing door de kiezers.

Voorlopig heeft hij de EU opgescheept met een politiek en juridisch wangedrocht. Omdat hij op verdragsverandering had gehoopt, maar die niet kon krijgen, hebben de leiders hun handtekening moeten zetten onder een overeenkomst die het huidige EU-verdrag respecteert, maar toch vooruitloopt op toekomstige wijzigingen ten behoeve van de Britten. Het resultaat is in de woorden van de Franse diplomaat een tekst vol herhalingen en 'selectieve tautologie'.

Tegelijkertijd laat de reactie van de overige EU-landen zien dat ze momenteel geen idee hebben welke kant ze uit willen met hun Unie. Het meest dramatisch komt dat tot uitdrukking bij de *Benelux*. Zelden ging het oude kerntrio verdeelder naar een EU-top. Luxemburg bekommert zich om zijn banken. Nederland steunt de Britten. Alleen België maakt zich nog druk over de samenhang van de Unie.

„Brexit“: Die drei Benelux-Staaten so uneinig wie selten zuvor

Luxemburger Wort,
Fr. 19 Feb. 2016, Pagina 4

Brüssel. „Wir wollen künftig in Europa mit einer Stimme reden“, hatten Charles Michel (Belgien), Xavier Bettel (Luxemburg) und Mark Rutte (Niederlande), die drei Regierungschefs aus der *Benelux*-Union, 2015 im Einklang erklärt. Die Idee war, sich vor den EU-Gipfeln zu treffen, um gemeinsame Positionen stärker im Kreis der 28 EU-Staaten zu vertreten.

Dass die liberale Regierungschefs ohnehin viele Gemeinsamkeiten haben, sollte die Sache eigentlich einfach machen. Beim gestrigen EU-Gipfel in Brüssel war jedoch das genaue Gegenteil der Fall. In der „britischen Frage“ liegen die Positionen der drei *Benelux*-Staaten um Lichtjahre auseinander.

Während Luxemburg die eigenen Interessen, also den Finanzplatz, zu verteidigen sucht, ohne allzu viel auf die anderen „Körbe“ zu schauen, sind die Belgier und die Niederländer Welten voneinander getrennt.

Belgien ist angewidert davon, dass David Cameron versuche, den föderalistischen Geist der EU-Verträge über Bord zu werfen. Der Brite fordert, dass die EU-Staaten – anders als in den EU-Verträgen festgehalten – nicht „eine immer engere Union anstreben“. Dass die EU politisch zusammenwächst, bleibt für die Belgier wichtig. Die Niederländer hingegen sind weitgehend mit den Ideen aus der Insel einverstanden. Die EU soll kein Zentralstaat werden und damit aufhören, Betriebe mit schwerfälligen Regelungen zu schikanieren. In Den Haag denkt man sogar darüber nach, im Falle eines „Brexits“, die von Cameron geforderten EU-Reformen dennoch künftig in der gesamten Europäischen Union anzuwenden. (dv)

Leyers Pierre (pley) ■

nBENELUX Le Luxembourg assume en cette année 2016, ...

Le Quotidien,
Do. 18 Feb. 2016, Pagina 3

nBENELUX Le Luxembourg assume en cette année 2016, pour la deuxième fois depuis l'entrée en vigueur du nouveau traité Benelux en 2012, la présidence du Comité de ministres Benelux. Dans sa réunion d'hier, le Conseil de gouvernement est revenu sur les priorités que le Grand-Duché s'est fixées pour la durée ...

nBENELUX

Le Luxembourg assume en cette année 2016, pour la deuxième fois depuis l'entrée en vigueur du nouveau traité *Benelux* en 2012, la présidence du Comité de ministres *Benelux*. Dans sa réunion d'hier, le Conseil de gouvernement est revenu sur les priorités que le Grand-Duché s'est fixées pour la durée de sa présidence. Il a ainsi été décidé de mettre un accent particulier sur la mobilité et la sécurité des personnes, sur la promotion de la protection de l'environnement et sur l'approfondissement du marché intérieur du *Benelux*. Ces trois axes suivent le plan de travail retenu par les trois pays au mois de novembre dernier à Bruxelles.

Problemen in het paradijsje

De Standaard *,
Za. 13 Feb. 2016, Pagina 34

Rijk, vredig en multicultureel: het Groothertogdom Luxemburg is het kroonjuweel van de Europese naoorlogse integratie. Maar steeds meer wordt het land ook een voorbeeld van wat er mis is met het continent. 'We hebben bondgenoten nodig, anders zullen de groten ons verpletteren.' Caroline de Gruyter

De burens van Luxemburg worden jaloeers. Na de lange financiële crisis zitten ze om geld verlegen en beschuldigen ze het Groothertogdom van een agressieve bedrijfsbelastingpolitiek. In die zin is het Luxemburgse succesverhaal een teken dat Europa te veel heeft vertrouwd op economische en financiële concurrentie tussen gelijkwaardige partners, en te weinig op politieke integratie en solidariteit. De interne markt, bedoeld om Europese naties dichter bij elkaar te brengen, zet hen juist steeds vaker tegen elkaar op. Nu de Europese Unie omringd wordt door conflicten en onder collectieve problemen gebukt gaat - terroristische aanslagen, vluchtelingenstromen, kwakkelende groei - heeft ze moeite om collectieve antwoorden te formuleren.

Een romance met Europa

Dat betekent niet dat Luxemburgers slechte Europeanen zijn, of dat het gebrek aan solidariteit hun schuld is. Integendeel: ze zijn het meest Europees van alle Europeanen. Ze verdedigen Europese ideeën waarvan andere lidstaten gruwen, zoals een EU-leger en het Schengensysteem (genoemd naar een stad in Luxemburg). Overal in de EU schieten eurosceptische, nationalistische partijen als paddenstoelen uit de grond, maar niet in Luxemburg. In de tweede helft van 2015 was het land voorzitter van de Europese Raad van Ministers. Maar veel Luxemburgse vertegenwoordigers vonden het moeilijk die rol te vervullen terwijl 'het Europese project uiteenviel'. (1)

Iedereen in het Groothertogdom is zich ervan bewust dat hij dankzij Europa meer stabiliteit en welvaart kent dan ooit tevoren. Als Europa faalt, faalt Luxemburg. 'Europa heeft ons altijd veiligheid gegarandeerd. We zijn een klein land, geklemd tussen grote burens die ons soms onder de voet liepen', zei Hubert Clasen, managing director van Bernard-Massard, de producent van crémant, tijdens een lunch met vooraanstaande Luxemburgers. 'We zijn zo klein dat ons businessmodel eerder regionaal dan nationaal is. 70 procent van de werknemers in de privésector komt uit het buitenland. Velen wonen over de grens in Frankrijk, België of Duitsland. Dat er geen grenzen zijn, is voor ons normaal, zelfs essentieel.'

Andere Europese lidstaten willen bevoegdheden teruggeisen van Brussel en muren bouwen om buitenlanders tegen te houden. Luxemburg gedijt bij het tegenovergestelde. Carlo Thill, die de bank BGL BNP Paribas leidt, omschrijft de relatie van het Groothertogdom met Europa als 'een soort romance'. Tijdens een persconferentie in juni 2015 noemde de voorzitter van de Europese Commissie, Jean-Claude Juncker, Europa 'de liefde van mijn leven'. Juncker, die tussen 1995 en 2013 premier van Luxemburg was, deed het afgelopen jaar alles om Griekenland binnen de eurozone te houden en Schengen te redden.

Zo'n 45 procent van de 550.000 inwoners van Luxemburg is buitenlander, meer dan vier vijfden van hen is Europees burger. Elke dag komen 150.000 inwoners uit andere landen naar Luxemburg om er te werken, vooral in de financiële sector. Volgens de Oeso is die goed voor zo'n 30 procent van het bbp. De Luxemburgse regering houdt die arbeidskrachten tevreden door hun allerlei voordelen te bieden, zoals gesubsidieerd openbaar vervoer en kindergeld. Onder de pendelaars zijn ook Luxemburgers die in eigen land geen huis meer kunnen betalen.

Mischkultur

Deze Mischkultur is deel gaan uitmaken van het Luxemburgse DNA. 'Luxemburg is in zeker opzicht de belichaming van de Europese gedachte', zegt premier Xavier Bettel. Een buitenlander die jarenlang in de nationale trustsector werkte, bevestigt: 'Wij praten nauwelijks over Europese integratie, we ervaren die elke dag. Zonder Europa zou Luxemburg niet bestaan.'

Op de vraag in een Eurobarometer-enquête in mei 2015 of ze zich Europese burgers voelden, antwoordde 88 procent van de Luxemburgers ja, tegen 53 procent van de Italianen en 74 procent van de Polen. 78 procent van de Luxemburgers zei dat migranten veel bijdragen in hun land; het Europese gemiddelde was 46 procent. Dat vertrouwen in migranten werd zichtbaar tijdens de vluchtelingencrisis. Luxemburg was het eerste land dat in de herfst van 2015 zijn quota van Syrische vluchtelingen verwelkomde binnen het verspreidingsplan waartoe de EU-landen zich in september verplicht hadden. Andere lidstaten weigeren nog altijd vluchtelingen op te vangen.

Volgens premier Bettel is het 'Luxemburgs plicht in deze moeilijke tijd voor de Europese Unie een bruggenbouwer te zijn'. Toch hebben de Luxemburgers het als onpartijdige bemiddelaars nooit moeilijker gehad. De discussie over immigratie werd in sommige lidstaten zo hard gevoerd dat de onderhandelaars compromissen moesten voorstellen die ze zelf verafschuwden. Omdat elke dag zoveel mensen de grens oversteken om in Luxemburg te gaan werken, zal het land eronder lijden als er in de Schengenzone weer grenscontroles worden ingevoerd. In november 2015 was Jean Asselborn, de Luxemburgse minister van Buitenlandse Zaken, een van de eerste ministers die waarschuwen dat de Europese Unie uit elkaar zou kunnen vallen.

Solidariteit vs. concurrentie

Terwijl Luxemburg als geen ander aandringt op solidariteit binnen Europa, staat het ook symbool voor het gebrek eraan. Omdat het land zo klein is, moest het Groothertogdom altijd op zoek naar creatieve manieren om met de anderen te concurreren.

In 1913 bezocht de Engelse reisjournalist George Renwick het land: 'Het lijkt ontsproten aan de fantasie van een schrijver, een vreemd experiment in natievorming'. Luxemburg was eeuwenlang overheerst door Bourgondiërs, Spanjaarden, Fransen en Oostenrijkers en verloor elke keer wat meer grondgebied. Het was een arm boerenland, omringd door machtige burens. Toen de Europese Gemeenschap van Kolen en Staal (een voorloper van de EU) in de jaren 50 werd opgericht, lag het hoofdkwartier oorspronkelijk in Luxemburg, omdat Frankrijk en Duitsland het niet eens konden worden over de locatie.

Toen voormalig premier Juncker decennia later gevraagd werd naar zijn Europese overtuiging, begon hij over de oorlog. Zijn grootvader had in de Eerste Wereldoorlog gevochten. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd zijn vader, een metaalarbeider, bij de Wehrmacht ingelijfd. Sommige landen mogen Europa vooral als markt zien, zei Juncker eens, voor Luxemburgers is het een manier om oorlog tussen Duitsland en

Frankrijk te voorkomen.

Maar de Luxemburgers hebben nooit het Europa gekregen dat ze nodig hadden om zich veilig te voelen. Ze drongen aan op federalisme en politieke eenmaking. Maar veel EU-landen wezen dat af, uit angst hun nationale soevereiniteit te verliezen. Daardoor zijn er nog altijd geen pan-Europese belastingen, is het gemeenschappelijke EU-budget minuscuul en is er geen gezamenlijk defensiebeleid. De euro en Schengen zijn cruciale bouwstenen van de EU, maar het beleid erachter is vooral nationaal gebleven. De EU is hoofdzakelijk een markt, zonder solidariteitsmechanismen zoals gemeenschappelijke obligaties of een Europese schatkist.

Binnen die interne markt moet Luxemburg, net als iedereen, competitief zijn. Maar hoe kan een klein land zonder grondstoffen competitief blijven? Door niches te vinden in de dienstensector en die daarna zoveel mogelijk uit te melken. Luxemburg is niet het enige kleine land dat zo te werk gaat. Cyprus, Malta, Nederland, België en Ierland doen hetzelfde. Het LuxLeaks-schandaal dat in november 2014 losbarstte, was daarom een zware klap. Omdat het land honderden multinationals extreem voordelige belastingtarieven had geboden, greep Europa in. Terecht, zeggen velen: het landje was te ver gegaan. Maar Luxemburgers vroegen zich meteen af hoe hun land nu gelijke tred kon houden met de andere lidstaten.

Luxemburg is zelfs haast te klein voor nationale symbolen. Het heeft wereldwijd maar een handvol ambassades. Het heeft een luchtvaartmaatschappij, maar nauwelijks vliegtuigen of bestemmingen. Nationale kranten verschijnen in drie talen. Het Luxemburgs werd in 1984 een officiële taal, naast het Frans en Duits, maar volgens de taalwet hoeft het in officiële stukken alleen gebruikt te worden als dat 'redelijkerwijs mogelijk' is. Voor het land zich in 1994 terugtrok uit het Eurovisiesongfestival, liet het zich vaak vertegenwoordigen door buitenlandse artiesten. In 1965 won de Française France Gall voor Luxemburg met een nummer van de Fransman Serge Gainsbourg. Niemand die erom maalde.

Vroeger patrijzen, nu glas en staal

Tegen die tijd was Luxemburg actief lid van de Navo en de Europese Gemeenschap. Dankzij die instellingen kon Luxemburg ergens mee concurreren: zijn locatie als vergadercentrum. Drie maanden per jaar kwamen Europese ministers samen op het Kirchbergplateau, niet in Brussel. Dat is nog altijd gebruikelijk. De ontwikkeling van dat plateau, dat uitkijkt over de oude stad, begon in de jaren 60. Een gepensioneerde zakenman merkte onlangs op, toen hij uitkeek op de hoogbouw van glas en staal: 'Nog niet zo lang geleden was dit allemaal bos en wei. De groothertog en ik hebben hier nog op patrijzen gejaagd.' Vandaag zijn op het Kirchbergplateau Europese instellingen gevestigd als het Hof van Justitie, de Rekenkamer, Eurostat, de Europese Investeringsbank en het Europese Stabiliteitsfonds, dat de eurozone moest redden.

Sinds de jaren 70 is de financiële sector hier ook neergestreken. Die breidt zich nog altijd uit. In een land waar de agenda van de groothertog op de radio wordt bekendgemaakt en veel burgers persoonlijk een minister kennen, is het verwonderlijk hoeveel mensen zich met de financiële industrie identificeren. In Brussel zijn er spanningen geweest tussen Belgen en EU-ambtenaren, die als rijk en snobistisch worden gezien. In Luxemburg worden nieuwkomers niet met de nek aangekeken. Europa en investeringsfondsen houden het land in leven.

Zoals de financiële sector nu alles in Luxemburg overheerst, zo deed de staalindustrie dat vroeger. Nadat er eind negentiende eeuw ijzererts ontdekt was, werd staal de motor van de economie in het Groothertogdom. Vijftig jaar geleden was de staalsector goed voor bijna een derde van het Luxemburgse bbb. Het land voerde duizenden

Portugese en Italiaanse gastarbeiders in (geen Turkse: conservatief Luxemburg wilde katholieken). Veel staalarbeiders zijn gebleven.

Maar in de jaren 70 stortte de staalsector in. De oliecrisis van 1973 verergerde de situatie. Luxemburg moest het snel over een andere boeg gooien. Het nam enkele bankwetten aan en begon buitenlandse banken aan te trekken. Het moment had niet beter gekozen kunnen worden. Washington moedigde Amerikaanse banken aan om buitenlandse filialen te openen, Duitse en Scandinavische banken omzeilden in Luxemburg beperkingen in eigen land. En de Luxemburgers aanvaardden de nieuwe immigranten, zoals ze daarvoor de staalarbeiders verwelkomd hadden.

Juncker was toen minister van Financiën. Hij begreep dat een klein land met weinig grondstoffen niche-industrieën moet uitbouwen. Een tijdlang bood Luxemburg goedkope vluchten naar Zuid-Afrika aan via Nairobi, waarmee het de boycot tegen het apartheidsregime omzeilde. Het land is de op vier na grootste vracht-'hub' van Europa. En de Luxemburgers behoren ook tot de grootste rokers ter wereld - niet omdat zij er meer opsteken dan anderen, maar omdat ze sigaretten en benzine goedkoop mogen aanbieden. Vanuit heel Europa rijden mensen om over Luxemburg om hun tank vol te gooien en tabak in te slaan.

In combinatie met de geleidelijke afschaffing van de Europese binnengrenzen hebben deze niches Luxemburg welvarend gemaakt. Volgens Eurostat is het Groothertogdom de rijkste EU-lidstaat: gemeten in koopkracht bedroeg het bbp per hoofd van de bevolking in 2014 maar liefst 263 procent van het EU-gemiddelde. De economische groei voor 2016 wordt geschat op 3,4 procent.

Te welvarend?

Die rijkdom veroorzaakt ook problemen, die de algemene Europese economische ellende weerspiegelen. De overheid is zo rijk dat haar salarissen wedijveren met die in de privésector. Europese instellingen hebben moeite om lokale mensen aan te trekken. Iemand bij het Europese Hof van Justitie bevestigt: 'Luxemburgers vinden onze lonen te laag. Ze werken liever bij de overheid.' Personeelskosten bij banken en supermarkten zijn torenhoog. Samen met hoge huurprijzen verklaart dat waarom basisproducten als waspoeder duurder zijn in Luxemburg dan in Frankrijk of Duitsland.

Luxemburg mag dan het rijkste EU-lid zijn, economen waarschuwen dat het op Griekenland na ook de grootste schuldenberg heeft: de staatsschuld bedraagt slechts 23 procent van het bbp, maar de toekomstige pensioenverplichtingen zijn gigantisch. Pensioenen bedragen tot 90 procent van het laatst verdiende salaris. De toestand van het pensioenstelsel is deels te wijten aan de Luxemburgse demografie. Veel mensen die in de Luxemburgse privésector werken, zijn buitenlanders. De directeur-generaal van het door de staat gesubsidieerde concertgebouw Philharmonie, Stephan Gehmacher, is Oostenrijker. Enrico Lunghi, die het Mudam leidt, het state-of-the-art museum voor moderne kunst, is van Italiaanse komaf.

Tegelijkertijd is Luxemburg een dorp. Twintig, dertig families delen de lakens uit. Als je een probleem hebt, bel je een minister. De meeste mensen in overheidsdienst zijn Luxemburgers. En omdat alleen Luxemburgers mogen stemmen bij nationale verkiezingen, is het bijna onmogelijk om het pensioenstelsel te hervormen: de burgers zullen niet tegen hun eigen belang stemmen. Daarom wilde Bettel buitenlanders stemrecht geven - en daarom heeft hij in 2015 het referendum daarover verloren. Carlo Thelen, hoofd van de Kamer van Koophandel van Luxemburg, zei: 'Ons pensioenstelsel lijkt op een piramidespel van Madoff. Het is krankzinnig dat één helft van de bevolking voor iedereen beslist.'

Met dank aan China

Staat Luxemburg weer op een keerpunt? Zal de financiële industrie net als de staal-industrie ervoor ten onder gaan? Sinds LuxLeaks hebben veel Luxemburgers de parallel getrokken. Desondanks bloeit de haute finance er nog steeds: tussen 2008 en 2014 steeg de werkgelegenheid er met 21,3 procent - vooral in fondsenbeheer, niet in traditioneel bankieren. Thelen: 'Vroeger kwamen hier Belgische tandartsen met zwart geld. Onze nieuwe klanten willen diensten als islamitisch bankieren of clearing in Chinese renminbi.' Het voorbije jaar hebben zich zes grote Chinese banken in Luxemburg gevestigd.

De Luxemburgers hebben het verlies van hun bankgeheim na de financiële crisis van 2008 verteerd. LuxLeaks ligt hen zwaarder op de maag. Velen geloven dat buitenlandse media bewust met de onthullingen zijn gekomen net voordat Juncker voorzitter van de Europese Commissie werd. 'Het was onder de gordel', zei minister van Economie Etienne Schneider vlak daarna in het kleine parlement naast het kasteel van groothertog Henri. 'Ten eerste is fiscaal beleid een soevereine kwestie in Europa. Niemand heeft ooit minimum- of maximumtarieven gewild. Wat wij gedaan hebben, was niet illegaal. Ten tweede hebben 22 lidstaten waaronder Nederland ook belastingafspraken. Waarom wordt alleen Luxemburg aangepakt?'

Het land heeft belastingafspraken met bedrijven nu transparanter gemaakt. Tot 2013 besliste één man, Marius Kohl van de afdeling Sociétés 6, in één zitting hoeveel belastingen een bedrijf moest betalen. Nu duurt het zes maanden. Kohl is met pensioen en vervangen door een commissie van zes. Het Groothertogdom herbergt ongeveer 50.000 buitenlandse bedrijven, vooral holdingmaatschappijen. Ze kunnen in meerdere landen hun aangifte minimaliseren door geld over de hele wereld door te sluizen van de ene dochteronderneming naar de andere.

'Luxemburgers zijn nouveaux riches', zegt Rolf Tarrach, de voormalige Spaanse rector van de eerste Luxemburgse universiteit die in 2003 is opgericht. 'In één, twee generaties tijd zijn ze ontzettend rijk geworden. Een klein land kan alleen overleven door slimmer te zijn dan de anderen.' Maar de concurrentie is moordend. Om zijn businessmodel te beschermen zoekt Luxemburg steun bij andere kleine staten die afhankelijk zijn van financiële niches, zoals België en Nederland. 'We hebben bondgenoten nodig', zegt een diplomaat. 'Anders zullen de groten ons verpletteren.' De premier ontmoet zijn *Benelux*-collega's altijd vóór vergaderingen van de Europese Raad. Hij ziet de *Benelux* als 'model voor Europese initiatieven zoals nu het geval is in de strijd tegen sociale dumping'.

Bruggen bouwen

Sommige Luxemburgers waarschuwen al jaren dat het land te afhankelijk werd van de financiële sector. Grote landen zullen dat tolereren, zeiden ze, tot er een financiële crisis komt en de wederzijdse irritatie stijgt. Dit is precies wat er gebeurd is. De LuxLeaks-onthullingen kwamen maanden nadat de leiders van de Eurozone het bankroet van Cyprus hadden aangegrepen om eindelijk de veel te grote banken daar op de knieën te krijgen.

Juncker verdedigde de Luxemburgse belastingafspraken al in de jaren 90 in Brussel. Hij stelde toen voor om belastingvoeten in Europa te harmoniseren. Geen van zijn EU-collega's wilde dat, en dus zag Juncker geen reden om de belastingpraktijken in zijn land een halt toe te roepen. Sinds de Europese Commissie in oktober 2015 heeft beslist dat afspraken die de belasting voor een bedrijf verlagen, illegale staatssteun zijn, zijn de discussies over diversificatie in Luxemburg weer opgelaaid. Er is Freeport, een bunkerachtig gebouw op de luchthaven waar beleggers kunst, wijn en andere

luxegoederen belastingvrij kunnen kopen. De overheid heeft ook zo'n 140 miljoen euro geïnvesteerd in biomedisch onderzoek aan zijn universiteit. Daarmee hoopt ze innovatieve methodes voor gezondheidsdiagnostiek en -behandeling te ontwikkelen. Van schone kunsten tot gezondheidszorg, de Luxemburgers zijn erop gebrand hun rol als pioniers van nichemarkten te blijven spelen.

Omdat de Luxemburgse regering af wou van het imago van 'die rij banken op de Boulevard Royal', ging ze op zoek naar een beter nationaal imago. Het resultaat werd in juli 2015 bekendgemaakt: de meeste ondervraagden associeerden hun land met het bouwen van bruggen. Helaas voor de Luxemburgers is dat een van de moeilijkste dingen in het huidige Europa.

Dit is een vertaalde, licht bekorte versie van het artikel 'Luxembourg, Europe's Bellwether' dat Carnegie Europe in januari 2016 publiceerde.

(1): Tenzij anders vermeld komen alle citaten uit interviews of privégesprekken van de auteur in Luxemburg tussen december 2014 en januari 2016.

Caroline de Gruyter ■

Les Pays-Bas et l'Allemagne renforcent la coopération entre les deux marines (2)

Belga,
Do. 04 Feb. 2016, Pagina 0

(BELGA) = Les Pays-Bas et l'Allemagne ont signé jeudi un accord renforçant la coopération entre les marines des deux pays, qui ne portera toutefois pas atteinte à la collaboration étroite existante entre les marines néerlandaise et belge.

Cet accord en vue d'une "coopération unique" en son genre a été signé par les ministres de la Défense des deux pays, Jeanine Hennis-Plasschaert et Ursula von der Leyen, à bord du navire de transport Karel Doorman de la marine néerlandaise amarré dans le port d'Amsterdam, peu avant le début d'une réunion des ministres européens de la Défense.

Il prévoit que l'Allemagne devienne durant certaines périodes co-utilisatrice de ce bâtiment logistique long de 205 mètres - un "Joint Support Ship" en jargon - et le passage du "Seebataillon" de la Bundesmarine allemande sous le commandement de la Koninklijke Marine néerlandaise. Cette unité de quelques centaines de fusiliers-marins casernée dans le Land de Schleswig-Holstein (nord de l'Allemagne) compte aussi des spécialistes comme des plongeurs et des experts en mines.

C'est la première fois qu'une unité allemande passe ainsi sous le commandement direct d'un autre pays en dehors des structures comme l'Otan ou l'Eurocorps, soulignent-t-on à La Haye.

Les deux ministres ont aussi signé un arrangement technique formalisant l'intégration de la 43ème brigade mécanisée néerlandaise au sein de la 1ère division blindée allemande, a constaté sur place l'agence Belga.

C'est "un exemple d'école pour la construction d'une union européenne de la défense", a lancé Mme von der Leyen, parlant aussi d'un signe de confiance mutuelle entre les deux pays.

Mme Hennis-Plasschaert a pour sa part souligné qu'il ne s'agissait pas d'un abandon de souveraineté de la part des Pays-Bas.

La Haye et Berlin coopèrent déjà étroitement dans le domaine militaire, notamment au travers du 1er corps germano-néerlandais de Münster (ouest de l'Allemagne) qui existe depuis une vingtaine d'année. Les Pays-Bas ont aussi intégré depuis 2014 leur brigade aéromobile au sein de la division de réaction rapide ("Division Schnelle Kräfte", DSK) de la Bundeswehr.

De source néerlandaise, on assure que cet accord ne se fera pas au détriment de la coopération belge-néerlandaise.

La Belgique et les Pays-Bas coopèrent en effet étroitement en matière navale, par le biais notamment d'un état-major opérationnel binational commun, "l'amiral *Benelux*" (ABNL), établi depuis 1996 à Den Helder (nord-ouest des Pays-Bas).

Belga ■

Le secteur du transport doté d'un plan en 30 mesures contre le dumping social

Belga,
Wo. 03 Feb. 2016, Pagina 0

(BELGA) = Sept mois après la construction, c'est au tour du secteur du transport d'être doté d'un plan pour une concurrence loyale, associant organisations sectorielles, syndicats et autorités dans la lutte contre le dumping social. Le plan a été signé mercredi par les différentes parties prenantes et quatre membres du gouvernement fédéral.

Ce plan, fruit de concertations entamées en mars 2015 et salué tant par les syndicats que les organisations sectorielles, comporte 30 mesures, dont 16 concernent le niveau national, sept le niveau du *Benelux* et sept autres le niveau européen. On retrouve notamment, parmi les mesures nationales, la volonté de renforcer les contrôles sur les véhicules de moins de 3,5 tonnes, qui échappent souvent aux contrôles car ils ne doivent pas satisfaire à un certain nombre d'obligations comme le tachygraphe. Au niveau du *Benelux* et des pays limitrophes, un des objectifs est de tendre vers une harmonisation des amendes, la Belgique appliquant souvent des amendes plus élevées, ce qui conduit parfois des transporteurs à se déplacer vers des pays voisins. Le plan va progressivement être mis en œuvre au cours des prochains mois, même si certaines mesures, comme la mise en place d'un point de contact pour une concurrence loyale ou la perception plus rapide des amendes pénales, ont déjà été concrétisées. Un groupe de travail sera également constitué pour assurer le suivi de la mise en œuvre des différentes mesures.

Belga ■

Groot enthousiasme over inzet regering voor transportsector (2)

Belga,
Wo. 03 Feb. 2016, Pagina 0

(BELGA) = De regering, de administratie, de vakbonden en de werkgevers uit de transportsector hebben woensdag een actieplan ondertekend om sociale dumping en fraude in de transportsector aan te pakken. Het enthousiasme in de sector is groot, ook bij de vakbonden.

Aan het plan werd al sinds maart vorig jaar gewerkt. Het omvat dertig maatregelen, waarvan zestien op nationaal niveau, zeven op het niveau van de *Benelux* en zeven voor Europa. Actie was dringend nodig, benadrukt staatssecretaris voor Bestrijding van Sociale Fraude Bart Tommelein.

"De transportsector is een belangrijke economische sector met 60.000 werknemers in ons land. Dat zijn veel fabrieken samen. De laatste zes jaar zijn meer dan 5.000 banen verloren gegaan", aldus Tommelein. De sector kampt met zware concurrentie uit Oost- en Zuid-Europa. "We moeten samen met de *Benelux*, Frankrijk en Duitsland stappen ondernemen. We willen de dispatching en logistiek hier houden."

Concreet zullen de controles opgevoerd worden, onder meer via een versterkte samenwerking van de verschillende bevoegde inspectiediensten. Kleinere vrachtwagens (onder 3,5 ton) zullen extra geïnspecteerd worden. Die blijven nog vaak onder de radar omdat ze niet moeten voldoen aan een aantal verplichtingen. Sociale dumping verschuift steeds vaker naar die vrachtwagens. Ook wordt bekeken of camera's voor snelheidscontrole kunnen dienen om sociale fraude aan te pakken.

Opvallend is voorts dat de regering zich verzet tegen een versoepeling van de regels rond cabotageritten. Dat zijn ritten die een buitenlandse firma mag uitvoeren binnen een ander land na het afwerken van een internationaal transport. De huidige regel dat er maar drie zo'n ritten binnen de zeven dagen mogen gebeuren, mag voor België niet versoepeld worden zolang er geen gelijk speelveld bestaat over de lidstaten heen.

De werkgevers, maar ook de vakbonden horen het graag. "We hebben als vakbonden al flink geschoten op de regering. Maar vandaag is het moment aangebroken om het geweer eens neer te leggen en een bloemetje te gooien", zei Jan Sannen van ACV. "We zijn dankbaar." Ook Frank Moreels van ABVV-BTB ondertekende het plan "met groot enthousiasme". "Mocht ik de pen zelf vast gehad hebben, zou het wel iets steviger geformuleerd geweest zijn"

"Het klinkt ons natuurlijk als muziek in de oren als we deze regering en partners het principe horen naar voor schuiven van gelijk loon voor gelijk werk", aldus nog Moreels. "Maar dit op papier zetten, is het gemakkelijkste stuk. Nu komt het erop aan het uit te voeren. Het deed mij alvast plezier dat er gisteren op bijna alle parkings tussen Antwerpen en Gent controles uitgevoerd werden."

Maar er is nog werk aan de winkel, vinden de bonden. "Op Europees niveau is nog veel te doen", luidt het. Moreels verwees naar de problematiek van de postbusfirma's. "Fictieve bedrijven zitten enkel in Oost-Europa om daar chauffeurs aan te werven om

in België te komen werken. Ik vind dat de Commissie meer moet doen om dat te laten controleren."

Ook werkgeversfederatie Febetra was tevreden. "Het Belgische wegvervoer zit al meer dan tien jaar in een negatieve spiraal. Zo'n twintig jaar geleden waren we samen met de Nederlanders nog de 'kings of the road' in Europa, maar nu zijn we weggezakt naar de zeventiende plaats. We zijn ervan overtuigd dat de dertig maatregelen ons moeten toelaten weer uit het dal te kruipen", zei Philippe De Graef van Febetra.

Maar ook De Graef ziet werkpunten. De regelgeving moet duidelijker, vindt hij. "Zoals postbusbedrijven nu gedefinieerd zijn, is het niet altijd duidelijk. Er moet duidelijkheid komen op Europees niveau." En De Graef diepte ook de loonkostenproblematiek op. "De taxshift is een stap in de goede richting, maar volstaat niet. Het is duidelijk dat de loonhandicap nog altijd bestaat."

Belga ■

Avec le plan d'action pour lutter contre la fraude fiscale, l'étau se resserre!

L'Echo,
Di. 02 Feb. 2016, Pagina 11

En décembre 2015, le ministre des Finances présentait son "plan d'action pour lutter contre la fraude fiscale". Ce plan d'actions commence par un aveu concernant la complexité de notre législation fiscale, complexité qui a encore été renforcée, de l'avis du ministre, par la sixième réforme de l'Etat.

Ensuite, il est fait référence à la dimension internationale de la fiscalité qui ne fait que gagner en importance. Selon lui, les mailles du filet fiscal se resserrent, tant pour les citoyens que pour les entrepreneurs. En effet, les constructions fiscales destinées à éluder l'impôt sont en ligne de mire (via la fameuse taxe Caïman dont le champ d'application a encore été élargi) et les différents pays augmentent leur degré de collaboration et de transparence.

Par ailleurs, ce plan d'actions, au fil de plusieurs dizaines de pages, identifie dix causes majeures de la fraude fiscale comme, par exemple, la pression fiscale élevée, la complexité de la législation fiscale, la répartition inégale de la pression fiscale, mais également le faible risque de se faire coincer, la tolérance fiscale vis-à-vis de la fraude ou enfin les chances d'échapper au paiement. Pour chacune d'entre elles, le plan suggère différentes mesures structurelles.

Nous avons sélectionné quelques-unes des mesures envisagées dans ce plan de 77 pages.

Catalogues de mesures

Première mesure, sur laquelle tout le monde sera d'accord: il faut simplifier notre législation fiscale. Ce n'est pas la première fois que ce thème revient à l'agenda de nos ministres des Finances et nous nous permettons d'émettre quelques doutes sur la sincérité, voire la faisabilité, de cette mesure. Nous verrons bien à l'essai!

Au niveau des ressources, il est intéressant de noter qu'il est prévu de renforcer les effectifs de l'ISI de 100 nouveaux collaborateurs! En outre, le plan prévoit la création de différents pôles de spécialisation au sein de l'administration.

Ainsi, un pilier "Grandes Entreprises" a vu le jour, il y a quelques mois, au sein de l'administration. Par ailleurs, dans une volonté d'adapter le contrôle fiscal à la numérisation galopante, les agents de l'administration seront formés afin d'accroître l'efficacité des contrôles "e-audit" visant, "lors de visites sur place, à collecter des données d'ordinateurs de bureau, de portables, de serveurs, de smartphones (...) qui pourront servir de preuve devant les tribunaux".

L'une des évolutions les plus spectaculaires proposées par ce plan réside sans doute sous le titre "obligation de collaboration". Ainsi, le plan suggère de consacrer légalement un droit pour l'administration fiscale de passer outre le refus d'accès physique ou numérique aux données d'une entreprise qu'opposerait un contribuable dans le cadre d'une visite inopinée.

La "collaboration" fiscale

Plus encore, le législateur serait invité à ériger en infraction pénale les cas d'obstacle à la surveillance fiscale. Ainsi, la "collaboration" du contribuable consisterait pour ce dernier à laisser l'administration fiscale accéder librement et inopinément à ses locaux professionnels, sans broncher, sous peine de sanctions pénales, afin que cette dernière puisse collecter des preuves, éventuellement illégales, pour établir l'impôt.

Enfin, le gouvernement s'inspire également de l'organe néerlandais en charge de la lutte contre la fraude fiscale, habilité à placer les fraudeurs en garde à vue, à ordonner des perquisitions, des extraditions et autres joyeusetés. Sur ce fondement, il est envisagé de revêtir certains fonctionnaires de l'ISI de la qualité d'officier de police judiciaire dans le cadre des dossiers de fraude grave et/ou organisée afin qu'ils puissent, sous le contrôle d'un magistrat, "poser rapidement et efficacement les actes d'instruction nécessaires".

Ce plan ne pouvait négliger l'aspect international de la fraude. À cet égard, il sera fait échec aux exils fiscaux simulés. En effet, une attention particulière sera portée à ceux qui se font radier des registres de la population afin de s'assurer que leur départ soit effectif. En outre, une plateforme *Benelux* de concertation pour la lutte contre la fraude fiscale a vu le jour. L'un des différents groupes de travail de cette plateforme est dédié à la prévention de l'abus de personnes morales.

Mais le plan semble aller bien au-delà de la lutte contre la seule fraude fiscale puisqu'il s'achève par un chapitre consacré à l'implémentation, en droit belge, du plan d'actions BEPS de l'OCDE (NDLR: projet de l'OCDE de lutte contre l'érosion de la base d'imposition et le transfert de bénéfices).

PATRICE DELACROIX ET OLIVIER HERMAND ■

'Sociale fraude níét melden is schuldig verzuim'

De Standaard*,
Di. 02 Feb. 2016, Pagina 8

'Ik wil de Belgen een spiegel voorhouden: het gaat niet op kwaad te zijn op Roemenen, Bulgaren of Polen omdat ze onze jobs inpikken, als je zelf niet in orde bent.' Staatssecretaris Bart Tommelein (Open VLD), die morgen met de transportsector een actieplan ondertekent om sociale fraude aan te pakken, ambieert een mentaliteitsswitch: mensen moeten beseffen dat zwartwerk not done is. Zelfs het verzwijgen kan niet meer.

Van onze redactrice Marjan Justaert

BrusselSinds zijn aantreden zweert Bart Tommelein (Open VLD) bij 'rondetafels' om de sociale partners en de regering samen te brengen in de strijd tegen sociale fraude. 'Die aanpak werkt', stelt de staatssecretaris vast. 'En dat voor een liberaal!' Morgen ondertekent hij samen met de vakbonden, de werkgevers en zijn bevoegde collega-ministers een 'Actieplan voor eerlijke concurrentie' in de transportsector. Eerder deed hij dat al voor de bouw- en taxisector.

Het plan focust onder meer op bestelwagens van minder dan 3,5 ton.

'We zien dat sociale dumping verschuift naar kleinere voertuigen. Die blijven onder de radar, omdat zij niet moeten voldoen aan enkele verplichtingen zoals het aan boord hebben van een tachograaf. Als we die voertuigen meer controleren, zal dat ook de verkeersveiligheid ten goede komen. Wij horen nu verhalen over chauffeurs die een volledige shift afwerken met de vrachtwagen, hun vracht vervolgens overladen en weer de baan opgaan.'

Waarom voert u geen rij- en rusttijden in voor chauffeurs van bestelwagens?

'Dat zou disproportioneel zijn, want op die manier zouden we de goedmenende kmo's te zwaar treffen. In de toekomst wil ik wel de manier waarop we rij- en rusttijden belasten in vraag stellen. Het is onlogisch om voor rustperiodes evenveel socialezekerheidsbijdragen aan te rekenen als voor reëel werk. Maar dat is nog niet opgenomen in het protocol dat morgen ondertekend wordt.'

Wat zit er wel in?

'Een van de grote nieuwigheden is dat we een verschuiving willen van zetel- naar wegcontroles. Vandaag controleren we bijna uitsluitend bedrijven die in België een maatschappelijke zetel hebben. Als we meer wegcontroles invoeren, kunnen we ook buitenlandse chauffeurs controleren die voor buitenlandse firma's werken, én kunnen we gebruikmaken van bestaande technologieën zoals de nummerplatherkenning.'

Een nummerplaat is snel vervangen.

'Om gerichte wegcontroles te organiseren, is het nieuwe meldpunt sociale fraude van cruciaal belang. Alleen als mensen ons signaleren dat er op een terrein in Limburg 300 Hongaarse vrachtwagens stilstaan (een reëel voorbeeld van eind december, red.) kunnen we optreden. Men noemt het vaak een kliklijn, maar het is geen kliklijn.

Integendeel: als we een tip krijgen, kunnen we het bedrijf tenminste doorlichten. Als iedereen zwijgt, blijven de sociale fraude en de uitbuiting duren.'

Dat klinkt alsof het niet melden schuldig verzuim is.

'Dat is ook zo. Zwijgen kan niet meer. Al is het natuurlijk niet onze bedoeling om burens of exen die een uurtje zwartwerk laten uitvoeren, te grazen te nemen. Rancuneuze, persoonlijke afrekeningen vormen geen prioriteit voor de sociale inspectie. Een beetje gezond verstand is belangrijk.'

Toch blijft het meldpunt omstreden, omdat je anoniem kunt 'klikken'.

'Maar allez! Het principe is: niet anoniem. Er zijn meldpunten voor seksuele intimidatie, dieren mishandeling, ticketfraude, noem maar op. Iedereen vindt dat goed, en terecht. En als ik een meldpunt opricht, wordt het een kliklijn genoemd. Voor eens en voor altijd: dat klopt niet.'

Controles opvoeren is één ding, het uitroeien van sociale fraude een ander.

'Ja, we zullen ook moeten inzetten op preventie en op de aanpassing van bepaalde statuten aan de realiteit. Sommige statuten moeten nog flexibeler. Men verwijt mij dan dat ik "zwartwerk wil verwittigen", maar het gaat erom dat we mensen die willen werken, wettelijk laten werken.'

'Ik wil vooral dat mensen echt beseffen dat zwartwerk not done is. Ik grijp de opportuniteit aan om de Belgen een spiegel voor te houden: het gaat niet op kwaad te zijn op Roemenen, Bulgaren of Polen omdat ze onze jobs inpikken, als je zelf niet in orde bent.'

Sociale dumping is, zeker in de transportsector, toch een Europees probleem? Wat kan een klein land als België doen?

'Wel, de *Benelux*-landen hebben eerder al de krachten gebundeld en ik zoek volop naar meer Europese bondgenoten. Mijn Franse en Duitse collega willen het systeem van detacheringen beperken in tijd en niet langer verlengbaar maken. Ik heb hen nu een brief gestuurd en plan binnenkort een bezoek aan Parijs en Berlijn. Ik maak me sterk dat ook Oostenrijk en Italië op de kar zullen springen, en de Scandinavische landen uiteindelijk ook.'

Eurocommissaris Marianne Thyssen zit (nog) niet op dezelfde golflengte.

'We hebben al verschillende goeie contacten gehad. Marianne kent ons standpunt: een pleidooi voor meer arbeidsmobiliteit zonder dat we tegelijkertijd sociale fraude beteugelen, kan niet. Het moet vooruitgaan nu, het is dringend.'

Marjan Justaert ■